

ÉLŐLÁNC

Újság

2014. március
1. évfolyam 1. szám

ÉLŐLÁNC
MAGYARORSZÁGÉRT

Az 1990-es rendszerváltás óta érezzük és tapasztaljuk, hogy valami nincs rendben. A dolgok nem abba az irányba mentek, mint amit reméltünk. Az „új” rendszer haszonélvezői a „rég” rendszer urainak hálózatai lettek, kiegészülve a haszonlesők klientúrájával – akik különböző előnyökért – trafikért, földért – elárultak minket. Ma már látjuk, hogy a közélet, a politika nem az igazságra, tisztességre és emberségre, hanem mindvégig hazugságra épült!

Az Élőlánc Magyarországért azzal a céllal bocsátja útjára aktuális híreinek összefoglalóját, hogy segítsen tisztán látni a kampány alatt Önökre zúduló reklámtömegben, s hogy a feje tetejéről a talpára állítsuk ezt az országot. *a szerkesztő*

TE MAGAD LÉGY A VÁLTOZÁS!

Ezúttal nem egy facsoportot vagy egy folyót védelmezünk, hanem önmagunkat – az országot. Célunk az életformák gazdag változatosságának fenntartása, a megsebzett bolygó sebeinek gyógyítása, az emberi együttélés mély válságából kivezető utak felkutatása.

A nyilvános beszéd komolyságának, a politika méltóságának helyreállítása számunkra létkérdés. Mi nem a hatalomért folyó öncélú hajsztát értjük politikán, hanem a polgárok részvételét a közügyek intézésében. Ma semmit sem tesz, aki csak a szavazatok megszerzését tűzi célul, és nem valami egészen mást: a mélyebben munkáló társadalmi törekvések szolgálatát és képviselését.

Mi nem a hatalomért folyó öncélú hajsztát értjük politikán, hanem a polgárok részvételét a közügyek intézésében. Ez az összefogás új formáit kelti életre.

IDE RAGASSZA
FÉNYKÉPÉT!

Április 6-án Ön dönt,
hova teszi az X-et
a szavazófülke védettségében:
az Önt csendben kifosztó
korrupt hatalmakra, vagy
azokra, akik
szembeszálltak velük?
Ön a legfontosabb

választópolgár,
akin az ország sorsa múlik

Dr Ángyán József nyílt levele az Élőláncért

Kedves Barátaim! Hölgyeim és Uraim!
A Tisztesség és Emberség Szövetsége mozgalom kezdeményezőjeként minde- nek előtt hálás köszönetet mondok azért a támogatásért, amit a TESZ összefogás indításához és az országgyűlési választások kapcsán kifejtett tevékenységéhez adtak.

A mozgalom indításának elhatározása abból a meggyőződésből született, hogy **egy „lélektől lélekig” épülő, örök értékeinkre és erkölcsi normáinkra alapuló emberi hálózat** lehet egyedül képes

megakadályozni, hogy a spekuláns tőke diktatúrája átgázoljon családjainkon, közösségeinken, gyermekeink, unokáink jövőjén.

Magam nyolc éven keresztül országgyűlési képviselőként, ezen belül húsz hónapon át a VM parlamenti államtitkáráként is hosszan – tán túlságosan is sokáig – kísérleteztem azzal, hogy **a közösségek államát ismét a közjó szolgálatába állítsuk**. Brutálisan kellett azonban azzal szembesülnöm, hogy a nemzeti vagyunkat széthordó és a közös kasszáinkat folyamatosan kifosztó gazdasági érdekcsoportok, **„maffiacsaládok” hálózata kerítette hatalmába az államot**, és a két nagy pártpolitikai tömörülés nem más, mint e háttérhálózat kiszolgáló délelőtös és délutános műszakja. A pártokráciának egy olyan rendszere alakult ki, amelyben az országgyűlési képviselő nem az öt megválasztottnak, hanem a maffiahálózatot kiszolgáló pártközpontnak felel, saját egzisztenciája és családja jövője attól függ, hogy mennyire vannak megelégedve „használhatóságával” a „keresztapák”.

Belső erőfeszítéseim kudarcát belátva a helyi közösségekre, a családokra és egymást követő generációikra épülő **Tisztesség és Emberség Szövetsége (TESZ)** (www.tesz.info) elnevezésű összefogás elindítását kezdeményeztem. Azt remélem, hogy ez a szövetség megteremtheti az igaz beszéd, a nyilvánosság fórumait, és segíthet akár már most is a közügyek szolgálatára szegődő képviselőket bejuttatni a törvényhozásba. Akik visszahívhatók, mert nem az országunkat kirabló gazdasági érdekcsoportokat kiszolgáló pártközpontoknak, hanem az őket küldő közösségeknek tartoznak elszámolással. Akik vallják, soha többé nem lehet törvényes az, ami erkölcstelen.

Kedves Barátaim! Hölgyeim és Uraim!

A teljes médiablokád közepette ezúton fordulok most Önökhöz. A jövőnk iránti közös felelősségünk okán is kérem segítségü-

ket. Örömmel adom hírül, hogy a helyi közösségek akaratából, az ő képviseletükben és a TESZ támogatásával az **Élőlánc Magyarországért** (www.elolanc.hu) az emberekkel valóban találkozva, támogató aláírásukat tisztességes úton megszerezve, **9 körzetben jelöltek állít az országgyűlési választásokon**. A helyi közösségek akaratából, a TESZ támogatásával, a durván egyenlőtlen feltételek, az emberi félelem és kiábrándultság légkörében, a választási törvényben kódolt „bizniszpártok” tömkelegének „aláírás-üzlete- lés” közepette és ezek ellenére is. Jelöltjeink között van pl. Horváth András a NAV botrány kirobbantója, vagy Dr Léhman György a devizahitelek legsikeresebb képviselője.

A Bp. 13. választókerületben támogassák Hargitai Istvánt, az Élőlánc Magyarországért jelöltjét.

Tehát nem csak a rossz és a még rosszabb közül lehet választani! Ha ők a helyi és hivatásrendi közösségeik képviseletében már most be tudnak kerülni a törvényhozásba, akkor egy olyan kis, ám fontos hídfoállást alkothatnak, amely az országgyűlési kereten kívül szerveződő TESZ mozgalommal összefogva, egymást erősítve előkészítheti a közösségek államának visszaszerzését. Ez je- lenten az igazi rendszerváltást.

Szeretettel hívom és kérem hát kedves mindnyájukat: erősítsük együtt a tisztességes családok és helyi közösségek hálózat- építő mozgalmát! Ehhez most mindenek előtt arra van szükség, hogy **segítsék, és szavazataikkal is támogassák az Élőlánc Ma- gyarországért színeiben induló jelöltek**, hívjanak erre másokat is! Készüljünk együtt az előbb, vagy utóbb de mindenképpen elkerülhetetlen változásra, az igazság pillanatának közeli eljövetelére!

Gödöllő, 2014. március 10.

A „világ fölött örökdő Rendben” és a jó szándékú emberek összefo- gásának erejében bízva, őszinte tisztelettel és baráti szeretettel:

Ángyán József

Következmények nélkül?

Egy késő őszi nap délelőttjén, 2013. november 8-án álltam ki a nyilvánosság elé az 1700 milliárdos ÁFA csalások- és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal közérdek ellenes működésének a leírásával. Akkor még nem tudhattam, hogy a bejelentésnek milyen lesz a fogadtatása, s milyen változásokat fog beindítani a kiállításom. Az elmúlt hónapok történései – az ellenem irányuló hatalmi reakciók ellenére – számomra egyértelműen bizonyították, hogy kiállításomnak volt értelme, mert valami szemmel láthatóan megmozdult. S, hogy miért választottam ezt az utat? Mert a hivatali éveim alatt kidolgozott reform elképzeléseimet, ill. az adócsaló hálózatok eredményes felszámolása érdekében kidolgozott módszeremet bizonyos adóhivatali vezetők zátonyra futtatták. Mert az adóhatóság súlyos működési problémáiról beszár-

moló jelzéseimet magas rangú kormányzati tényezők figyelmen kívül hagyták. Mert az adóhivatal ellenőrzési tevékenységének kormányokon átívelő lepusztulási folyamata, a tobzódó kontraszelekcio és a tisztességes munkát végző kormánytisztviselők félreállítására lehetlenné teszi a minőségi és eredményes munkavégzést, egyszerűsített súlyos károkat okoz az állami költségvetésnek, s ezáltal mindnyájunknak. Ezért nem hallgathattam.

S bár kezdetben abban reménykedtem – talán kissé naivan –, hogy a nyilvánosság ereje arra szorítja majd a kormányzatot, hogy komoly belső vizsgálatokat folytasson le az általam megnevezett kritikus területeken és a felelősöket is megkeresse – mindebből még semmi nem látszik. Sőt, ahogyan ezt már Magyar-

 országon megszokhattuk: a hatalom a leleplező ellen fordult. Adóhivatali vezetők egy novemberi sajtótájékoztatón személyemet és hivatali tevékenységemet próbálták meg lejáratni alaptalan és félrevezető adatokkal, valótlan tartalmú információkkal, ahelyett, hogy azonnal megkezdték volna a seprést saját házuk táján. Bejelentették, hogy rágalmozás miatt feljelentést tesznek (tettek?) ellenem, azonban konkrét eljárásról a mai napig nem tudok. Személyes adatokkal történő visszaélés miatt ténylegesen is feljelentettek, de ennek a feljelentésnek a megalapozatlanságát panaszkodva maga az ügyészség ismerte el. Sebaj: az ügyészség kreált egy másik tényállást, s jelen pillanatban számítástechnikai rendszer vagy adat megsértésével vádolnak, anélkül, hogy meggyanúsítottak volna (azóta három hónap telt el). Én azonban pontosan tudom, hogy semmilyen bűncselekményt nem követtem el, sőt éppen én voltam az egyik legkövetkezetesebb üldözője az óriási költségvetési károkat okozó bünszervezeteknek. 2013 december 19-én azonban – jól figyeljen a világ – mégis én voltam az a személy, akinél a hatalom emberei – nyilvánvalóan megfélemlítési céllal és az elhíresült zöld dosszié begyűjtése érdekében – házkutatást tartottak. Normálisan működő demokráciában engem kellett volna megvédeni! Ez a hatalmi reakció azonban már nagyon sok törvényisztelő állampolgárnál kiverte a biztosítékot, aminek a december végi több ezres tüntetésen is hangot adtak. Közben kormánypárti képviselők több, a témával foglalkozni kívánó parlamenti bizottság munkáját is blokkolták, ill. ellehetlenítették.

A kilépésem óta sok olyan oknyomozás és megszólalás történt, ami kimondtan azt bizonyítja, hogy nem engem, hanem azt a korrupciós rendszert, s annak fenntartóit és haszonélvezőit kellene támadni és felelőssé tenni, akik ellen én nem kis veszélyt vállalva felléptem:

Adóhivatali vezetők támasztották alá az ÁFA csalások ezermilliárdos nagyságrendjét, s a hivatalon belüli működési problémákat. A 2007. évtől érzékelhető lecsúszási folyamat az Állami Számvevőszék 2009-es jelentéséből is kiolvasható, több ott felvetett probléma a NAV-ot érintően a mai napig fennáll. Cégvezetők nyilatkozatai támasztották alá több olyan kereskedelmi szektor súlyos fertőzöttségét, amelyekről én is sokat beszéltem. Érdekvédelmi szervezetek képviselői bírálják az adóhivatal ellenőrzési tevékenységének a színvonalát. Oknyomozó újságírók feszegetik a nagyon sok termék kereskedelme mögött megbúvó adócsaló hálózatokat és a kiskereskedelmi láncok felelősségét. Képviselői kérdésekre adott válaszokból is kitűnik, hogy az általam leírt, a kiemelt adózási kört kivételezett helyzetben tartó rendszer nagyon is létezik.

Érdemi válaszok helyett azonban a NAV leginkább csak a fantom, ill. adóminimalizáló cégek elleni harcát fokozta (a lecsapások sűrűsége a kilépésem óta jelentősen megnövekedett), ami a feketegazdaság nagyságrendjének a számottevő csökkenését nem fogja eredményezni: a kivételek megszüntetése, a felelősök megnevezése és egy új működési módra történő átállás nélkül.

A legtöbben azt kérdezik tőlem, hogy mostanában miért nem halani az ügyről? Én mindig rámutatok azokra a folyamatos történésekre, amikről az előzőekben írtam. Tény, hogy a nevem nem mindig szerepel a vonatkozó híradások mögött, de szinte nincs olyan nap, hogy valamely adócsaló hálózatról vagy annak háttéréről, vagy más, az adóhivatal működésével összefüggő ügyről ne tudósítana a sajtó.

Ami egyébként azt mutatja, hogy sokféle nagyon komoly háttérmunka zajlik. Ezért mondtam az elején, hogy a kiállásom nem volt hiábavaló. Ami viszont ténylegesen hiányzik (s ez megint csak súlyos csak magyar sajátosság), az a következmény:

Miért vannak még mindig a helyükön a lepusztulási folyamat fő felelősei, ill. a piaci viszonyokat szétziláló, tisztességtelen adózási magatartást visszaszorítani képtelen adóhivatali és kormányzati vezetők? Miért nem kezdődött meg a kritikus ellenőrzési területek és szervezeti egységek átvilágítása? Miért a bejelentőt üldözik? Ennyire nem hiányzik a költségvetésnek az a havi 100 milliárd forint, amit adócsaló hálózatok haszonhúzóit tesznek zsebre az adóhatóság asszisztálásával? Ennyire nem számít az, hogy az adó- és járulékcshalások éves szinten 200-250 ezer forintot vesznek el minden egyes magyar állampolgártól? S vajon mekkora ez az összeg, ha családokban számolunk?

Az elmúlt években - a kormányzati médiabirodalom hallgatása vagy hamis kommunikációja mellett - óriási mértékű megszorításoknak lehetünk a tanúi, amelyeket csak részben lehetett kompenzálni a rezsiszűkítésekkel vagy a családtámogatásokkal, s amelyekre talán szükség sem lett volna, ha az állam legfontosabb ellenőrző szerve előírászerűen és tisztességesen végezte volna a munkáját. Ha legalább ugyanolyan módszeresen és megkülönböztetés nélkül üldözte volna a szervezett bűnözői hálózatokat és azok igazi haszonhúzóit, mint a kicsiket vagy az érdekérvényesítő képességgel és kapcsolatokkal nem rendelkező személyeket és vállalkozásokat.

Látható tehát, hogy még csak az út elején járunk, sokat kell még tenni azért, hogy igazi változások induljanak be az állami szférában. A kétségtelenül meginduló erjedési folyamatokat és a tisztulást segítheti elő az, ha a büntető feljelentésem nyomán hivatali visszaélések sorozata miatt indult eljárás mentes marad a politikai befolyási kísérletektől, s minél hamarabb megnevezi a felelősöket. Továbbá a hamarosan megalakuló új országgyűlésnek vagy bizottságainak sürgősen napirendjére kellene tűznie az állami pénzek adócsalások útján történő lenyúlásának a kérdéskörét, mert amint azt már sokszor elmondtam, súlyos, rendszerszintű problémákról van szó, s a változtatáshoz politikai akaratra is szükség lesz.

A mai magyarországi közállapotok miatt azonban – s erre már sok hasonló cipőben járó sorstársam is felhívta a figyelmemet – leginkább arra számíthatok, hogy ellenem fognak akár további eljárások is indulni, illetőleg a szerintem törvénysértő módon „lebegtetett” adatszértéses bűncselekményt fogják ellenem fordítani. Állok elébe, az én lelkiismeretem tiszta, bűncselekményt nem követtem el, akármit is próbálnak koncepciósi eljárásokkal rám bizonyítani. De mindezt persze szigorúan a parlamenti választások utáni időszakra halasztva. S ha ez így lesz, akkor különösen nagy szükségem lesz arra a támogatásra, amit úton-útfélen érzek, s ami az ajánlásgyűjtés időszakában sok-sok zugló polgár részéről is megnyilvánult irántam. Mert én tovább kívánom folytatni azt a harcot, amit néhány hónapja elkezdtem, s ez hasonló gondolkodású emberek segítségével eredményre is vezethet. S ha mindannak, amit leírtam, s amit az elmúlt hónapokban más oldalról is igazoltak, megfelelő következménye is lesz, az beindíthat egy olyan tisztulási folyamatot, amivel csak nyerhet ez az ország. Ez minden tisztességes, becsületes magyar ember érdeke.

Horváth András

Ebbe a dossziéba kerültek az ominózus iratok. A felelősök még mindig a helyükön vannak

Az adó- és járulékcshalások, a közbeszerzési lenyúlások és a különféle támogatásos (EU-s, hazai) visszaélések összesített értéke legalább 3000 milliárd forint.

A korrupciós pártokrácia legnagyobb ellenfele

Interjú Dr. Ángyán Józseffel, a lemondott volt államtitkárral, a Nemzeti Vidékfejlesztési Stratégia kidolgozójával

2010-ben még bizonyára voltak illúziói a Fideszrel kapcsolatban, ha szerepet vállalt Orbán Viktor kormányában.

Hogyne, azt gondoltam, hogy egy új világ első kormányához szegődöm, amely visszaveszi majd az államot, és a közjó szolgálataiba állítja. Komolyan azt reméltem, hogy a helyi gazdaságot és társadalmat erősítjük, a családokkal, a fiatalokkal és a helyi közösségekkel kötünk szövetséget, mint ahogy éveken át ezt ellenzékben hirdettük. Erre mit látunk? Stratégiai partnerségi megállapodásokat kötnek a globális multikkal, miközben szabadságharcról beszélnek.

Amikor 2005-ben a MAGOSZ tárgyaló delegáció tagjaként a demonstráló gazdák képviselőjeként Ön is tárgyalt Gyurcsány Ferenc kormányával, három hét alatt sikerült elérnie, hogy a kormányfő aláírja 38 pontos követelésüket. Most van esély a változásra?

Gazdademonstráció 2005

A Fidesz dörzsöltebb társaság. Gyurcsányék ehhez képest kókerek voltak. Az a nyomás, amit az ezer traktor jelentett Budapesten, rákényszerítette őket az aláírásra. Ráadásul közeledett március 15. és emlékeim szerint pl. Lendvai Ildikó nagyon nyugtalankodott, hogy mi lehet itt ebből még. Úgyhogy jött haza külföldről Gyurcsány, és a repülőgépről már úgy szedték le, hogy ezt a megállapodást alá kell írnia. A mostani társaság ezzel szemben behozta a kormányba a gazdátársadalom korábbi érdekképviseletét, a MAGOSZ-t – Jakab Istvánt, Györffy Balázst, Budai Gyulát. Kinek jutna eszébe közülük szervezkedni? A kisgazdákat is „becsatornázták”: ott van Turi-Kovács Béla, a miniszterelnök így kijelentheti, hogy a kisgazda-programot hajtják végre.

A kormány nem hajtja végre saját programját?

Nem csak, hogy nem hajtja végre, hanem pont az ellenkezőjét teszi. Sokáig próbáltam belülről meggyőzni a Fidesz frakciót az állami földbérleti rendszer és a földforgalmi törvény nemzet- és vidékellenes voltáról, de senki sem mert mellém állni, mert – nekem legalábbis az a benyomásom – mindegyik képviselő valamivel fogható, vagy fél, vagy csak egyszerűen megélhetési politikus.

Az Ön földpályázatokkal kapcsolatos jelentései nagy vihart varhattak volna, de mindkét oldali sajtó agyonhallgatja.

A pályázatok elvileg titkosak, azt sem tudni, hogy hányan pályáztak. Érdekes módon a „nagyok” sosem pályáztak egymás el-

len, vagyis hogy ki hol nyer, az valószínűleg előre el volt döntve. A meghirdetés és az eredmény nyilvános, közte semmi. A vesztesek indoklást nem kapnak, csupán annyit, hogy „ön nem nyert, volt jobb.” Igen nagy munkába került az összefüggések kiderítése. Még azt is el tudom képzelni, hogy ugyanúgy, mint a trafikpályázatoknál, nem is bontották ki mindegyiket.

Általánosnak mondható, hogy néhány nagy elviszi a föld zömét, sok-sok átlagjavító „alsóházi” nyertesnek pedig szétszórják az aprólékot, közben egész falvak maradnak föld nélkül. Így kijön az a szép 20 hektáros átlag, amit a miniszter úr is szokott emlegetni. **Azt mondtuk, hogy a helyben élő gazdálkodó családoknak, a kis-, közepes egyéni gazdaságoknak adjuk a földeket 10-30 hektáros léptékben.** Ehhez képest ezer hektárokat visznek el a nagy tőkés társaságok és magán nagybirtokok. Ráadásul a foglalkoztatási kötelezettséget is kivették a földtörvényből, köszönhetően a tőkés társaságok ellenállásának.

Mondjon néhány Fidesz érdekeltséget!

Ilyen nagy nyertes érdekeltség például Csongrád megyében a Gyapjas Károly - Lázár János anyai nagybátyja - által vezetett Gorzai cégcsoport. Január elsejéig e megyében 9.940 hektár talált bérlőre, a föld zömét pedig három nagy játékos vitte el. Köztük van a Gorzai cégcsoport is, ami az egykori Gorzai Állami Gazdaság privatizációja során keletkezett. Nos ez a cégcsoport szerezte meg a megyében bérbe adott terület 14 százalékát, 1.361 hektárt. Ez helyből a megengedett 1200 hektár fölött van. Ez az érdekeltség a Héjja Testvérek Kft-vel együtt elviszi a megyében kiosztott terület negyedét. Héjjáék, ezen felül pályázatátás nélküli megbízási szerződéssel további 107 db állami földrészletet is bérelnek. Ezek összterülete és egyéb jellemzői nem is tudhatók, mert az NFA a területre vonatkozó és a szerződési feltételeket illető információkat nem hozza nyilvánosságra.

Az egyik borsodi és szabolcsi fő nyertes Gerzsánszki Lajos, aki három cégével ugyancsak 1.000 ha fölötti állami földterület bérlési jogát szerezte meg, Budai Gyula rokona. De például Mészáros Lőrinc, építési nagyvállalkozó, Felcsút polgármestere Orbán Viktor gyerekkori jó barátja a Fejér megyei földpályázatok egyik legfőbb nyertese, a cége és közvetlen családtagjai nevében szintén 1.300 hektár földbérletnél tart.

Gazdademonstráció 2005

Hol a legrosszabb a helyzet?

Fejér megyében, ahol például **az összes Magyarországon eddig bérbé adott föld hat százalékát felcsútiak vitték el!** Két módon adnak amúgy földet bérbé: pályáztatás és megbízási szerződés útján. A legnagyobb halak utóbbiak közt vannak: mindenki kap így földet, akinek adni akarnak, hiszen a megbízási szer-

Gazdademonstráció 2005

ződéses forma teljes egészében titkos. Időközben egy bírósági döntés kapcsán a megbízási szerződéseket illető adatok közül néhányat kénytelenek voltak nyilvánosságra hozni. Azt például, hogy kikkel van az államnak szerződése és mely településeken? Ezen a listán szinte kizárólag nagy tőkeérdekeltségeket találunk. A pályázatok így csak a jéghegy csúcsát jelentik, a „víz alatti részről” nagyon keveset tudhatunk.

A mostani eljárás a 2010 előtti MSZP-s gyakorlatot folytatja?

Nagyon hasonló a kettő, inkább csak klientúra-csere zajlik. A lényeg nem változott: nagy tőkés társaságokat és magán-nagybirtokokat részesítenek előnyben. Csak a retorika más. Ugyan az a gazdasági háttérhálózat finanszírozza az egész politikai terepet. Ez látszik például az agrártámogatásoknál is: az agrárkasszából leg többet kiemelők listájának élén egymást váltogatják az úgynevezett „Fidesz-közeli” és „MSZP-közeli” nagy tőkeérdekeltségek. 2011-ben a Csányi és a Simicska-Nyerges érdekeltségek vezettek, utánuk viszont Leisztinger Tamás következett. **E három érdekcsoport mindemellett tízszer annyi forrást szerzett meg az agrár- és vidékfejlesztési kasszákból, mint amennyi ugyanezen közös kasszából a tanyafejlesztési programra, a tanyán élő 300 ezer honfitársunknak jutott.**

Az oligarchák valóban belakták az államot, és – miként a Transparency International elemzése is leírta – a korrupciónak egy fejlettebb szintje alakult ki: nem „megkenik” a hivatalnokot, hanem beteszik döntéshozó pozícióba a saját emberüket.

Nekem úgy tűnik, hogy **az MSZP és a Fidesz körüli két nagy politikai tömörülés ugyanannak a gazdasági maffiahálózatnak a kiszolgáló „délelőttes és délutános műszakja”.** Ilyen körülmények között Majdnem mindegy, hogy melyik párt kormányoz: magát az államot kellene levenni a háttérmaffiáról.

A bal-liberális összefogás azt hangoztatja, hogy az ország mindenekfelett álló érdeke az Orbán-kormánytól való megszabadulás. Ön szerint is?

Én nem is hallgatom meg, amit Gyurcsány, Bajnai és társaik mondanak. Teljesen értelmetlen két oldalról beszélni, ha a mozgató háttérhálózat ugyan az. Csak a retorika más, ám ugyanazon körök érdekeit képviselik, a régiiek pedig csupán vissza szeretnének kerülni a hatalomba. **Teljesen reménytelen minden, ha a jövőben is ez a két oldal váltogatja majd egymást.** A rendszert magát

kell megváltoztatni, olyan képviselőket állítva, akik a helyi közösségüknek felelnek. **Ez kötött mandátumot jelent** persze, de nem a pártközpont, hanem az őket megválasztó és a törvényhozásba küldő közösségekhez kötöttet.

Így persze nem lehet – képletesen szólva – száz törvényt át nyomni az Országgyűlésen egy hét alatt, mert nyilvános és tényleges viták, egyeztetések kellene a megalapozott döntésekhez. De hát **erről szólna a demokrácia és a közjót szolgáló állam.** A jelenlegi rendszerben néhány „nagyfiú” a háttérből irányító körök igényei szerint eldönt mindent. Pálffy István KDNP képviselőt idézem, aki, amikor egy újságíró a véleménye felől faggatta, végül ezt volt szíves mondani: **„Egy képviselőnek a parlamentben nem véleménye, hanem munkája van.”** Vagyis jószerivel csak annyi a dolga, hogy a bekiabálások alapján meg kell találnia a helyes gombot a szavazógépen.

Orbán a frakció előtt Önre célozva világossá tette, hogy „aki tisztességesen viselkedik, és megsebesül a csataterén, azt kihozzuk, de aki nem, arra mi is löni fogunk”. Erről a bajtársiasnak mondott mentalitásról mit gondol?

Ezt jobb helyeken nem bajtársiaságnak, hanem egészen másnak mondják. Szicíliában például erről sokat tudnának mesélni. A bajtársiaság tisztességes ügyekre való szövetkezést jelent. Egyébként azt gondolom, hogy ez a gyulai kihelyezett frakcióülésen egy évvel ezelőtt elhangzott **erős mondat nem is annyira nekem, mint inkább a többieknek szólt, és a feltétlen lojalitás megerősítését szolgálta.**

Legfontosabb cél?

Jelenleg legfontosabb cél a túlnyomó többségben lévő tisztességes emberek felvilágosítása, a szemek nyitogatása, a teljes média blokád áttörése olyan ügyekben, mint például a Horváth András által nyilvánosságra hozott NAV botrány, a trafik mutyi, vagy a magyar föld kiárusítása. Ez utóbbival kapcsolatban még a nevem sem hangozhat el a médiában, miközben **szemen szedett**

Februári tesz fórum Kecskeméten. Egyre többek előtt válik világossá, mi folyik ebben az országban

hazugságokkal kábítják a jóhiszemű honfitársainkat.

Ezért kezdeményeztem és alapítottuk meg Tisztesség és Emberség Szövetsége nevű mozgalom. Ennek egyik alapítója az **Élőlánc Magyarorszáért**, mely egyben bejegyzett párt is, és mint ilyen segíthet a pártközpontok helyett a helyieknek felelős, helyben hiteles képviselők törvényhozásba juttatásában. Jó esély van arra, hogy az Élőlánc e helyi jelölteknek országos listát állítson, így mindenki szavazhasson a változásra.

*További információk: www.tesz.info, www.elolanc.hu
Lakner Dávid interjúja nyomán*

Valamennyi jelöltünk és valamennyi tisztességes közéletre vágyó polgártársunk nevében köszönjük jelölő aláírásaikat!

Az állandó hatósági zaklatás miatt muszáj volt jelöltünknek a törvényi hivatkozást kiírni, ami megengedi a gyűjtést közterületen. A hatalom pressziója Debrecenben sajnos célt ért. Kassai Zsolt barátunknak ugyan meglett az 500 aláírása, de az 500 érvényes sajnos nem.

Horváth András: „Jó volt találkozni, beszélgetni az emberekkel”

Az Élőlánc és a TESZ

Az ajánló aláírások gyűjtésekor gyakran felmerülő kérdésre ezúton is szeretnénk reagálni

„Mi ez az élőlánc? Egy új párt?”

Az Élőlánc Magyarországért egy 2005-ben alakult párt. Jelentősen eltér a mostani választási rendszer által életrehívott bizniszpártok sokaságától, melyek azért alakultak, hogy üzleti haszonra tegyenek szert az állami támogatás lehívása által.

„Mi az a TESZ?”

A tesz a Tisztesség és Emberség Szövetsége. Ez Ángyán József civil kezdeményezése. Olyan embereket várunk a szövetségbe, akik tisztább, igazságosabb közéletet szeretnének és hajlandók is tenni ezért.

„Ángyán József és Horváth András szövetségesei melyik szervezet színeiben indulnak? Mi lesz a szavazólapon? Hová tehetjük az X-et?”

Az Élőlánc Magyarországért indítja a jelölteket. Valamennyi jelöltet erkölcsileg, szakmailag, és kézzelfogható munkával segíti a Tisztesség és Emberség Szövetsége. A szavazólapon csak az Élőlánc Magyarországért rövid neve lesz: Élőlánc.

„Az élőlánc jobb, vagy baloldali?”

Sem a jobb, sem a bal oldalhoz nem tartozunk. Annál is inkább, mert a két nagypárt teljesen összezavarta az embereket a jobb és baloldali értékek vonatkozásában. mi a tisztesség, emberség, erkölcs és becsület oldalán állunk. A gazdasági-környezeti fenntarthatóság sem sorolható jobb vagy bal oldalra.

Mi a nagypártok látszatcivakodásán kívül helyezzük magunkat és a közjó szolgálatára koncentrálnunk.

„Miért ilyen kevés jelöltet indít az Élőlánc?”

Nem a mennyiségre, inkább a jelöltek erkölcsi tartására és szakmai tudására koncentráltunk. Munkánkat megfélemlítés és médiablokád is nehezítette. Ez is oka annak, hogy csak egy maroknyi tisztességes embernek kérünk parlamenti képviselői felhatalmazást a választásokon.

„Hogyan tudom segíteni a tesz és az Élőlánc törekvéseit?”

Minél több emberrel ossza meg azt, amit rólunk megtudott. Nekünk nincsenek szponzoraink, nem áll mögöttünk nagytőke, ami majd viszonzást vár. Eszköztárunk az emberi kapcsolatokon

Dr. Ángyán József és az Élőlánc Magyarországért jelöltjei

Kishantos

A Kishantosi Vidékfejlesztési Központ – nem tőkés társaság, amint azt a Vidékfejlesztési Minisztérium vezetői nyilatkozataikban állítják, hanem – hagyományos, kincstári **közfeladatokat ellátó tájközpont**, amely mintául szolgált volna a Nemzeti Vidékfejlesztési Stratégiában szereplő tájközpont-hálózat létrehozásához. Az ökológiai mintagazdaságból és a hozzá szorosan kapcsolódó népfőiskolából álló, a gazdálkodó családokat segítő, a **fenntartható vidékfejlesztést, az ökológiai gazdálkodást** bemutató, oktató, képző, tanácsadó feladatait magára vállaló központ Magyarország szívében, a kiváló mezőgazdasági adottságú **Mezőföldön**, Hantos településtől 3 km-re található.

Az itthon és külföldön egyaránt ismert és elismert Kishantosi Vidékfejlesztési Központ sok szempontból rendhagyó intézmény. Rendhagyó, mert valódi **alulról jövő civil kezdeményezés** alapján a helyi közösségben gyökerezik. Az ötlet megszületése (1991.) óta folyamatos, következetes munkával, kitartó harcok árán sikerült

A Kishantosi Népfőiskola épülete

létrehozni. Létrehozása abból a meggyőződésből fakadt, hogy az értelmiség felelős azért a közösségért, melynek tagja, ezért az alapítók olyan központot álmodtak, mely a helyi társadalom felemelkedését szolgálja, és naprakész tudással segíti az embereket. Az elképzelés **Bolye Ferenc** mezőgazdasági technikus dán népfőiskolai tapasztalataira és **Ács Sándorné** agrármérnök, környezetvédelmi szakmérnöki, ökológiai tanulmányaira épül.

Bolye Ferenc dán kapcsolatai alapján 1992-ben Hantos és a dán Velling között **testvér-falusi kapcsolat** jött létre. A Dániában járt és a népfőiskolák jelentőségét megértő helyi emberekkel alapították 1992-ben a **Mezőföld Népfőiskolai Társaságot**, mely az ún. Kishantosi Kastélyt reprezentatív vadászkastélyból a dán népfőiskolák elveit alkalmazó felnőttoktatási központtá, népfőiskolává alakította, és 1995. óta önálló intézményként működött.

Egyik legjelentősebb – 1994. óta folyó – programjukban eddig **több mint 200 magyar fiatalnak** biztosítottak több hónapos **dán népfőiskolai ösztöndíjat** a fenntartható fejlődés és a demokrácia dán példáinak tanulmányozására. A Kishantosi Népfőiskola a legváltozatosabb hazai és külföldi csoportoknak (gazdáknak, helyi embereknek, vidékfejlesztési szakembereknek, középiskolai és egyetemi csoportoknak, munkanélkülieknek) szervez programokat a fenntartható fejlődés, vidékfejlesztés és az ökológiai gazdálkodás témakörében.

A népfőiskolai központot körülöleli egy 452 hektáros **ökológiai mintagazdaság**, mely a német kormány szakmai támogatásával

indult – német és magyar szakértők tervei alapján. A népfőiskolán a hallgatók megismerhetik a fenntartható vidékfejlesztés és az ökológiai gazdálkodás elméletét, majd kisértelhetnek a mintagazdaságba, ahol megismerhetik mindezt a gyakorlatban is. A mintagazdaság 21 éve bio módon művelt területei EURO BIO és BIO SUISSE minősítéssel rendelkeznek, sokféle vetőmagot termel hazai és külföldi piacra. A **szerteágazó nemzetközi kapcsolatok** segítségével több nemzetközi programot bonyolítottak. A nemzetközi elismertséget jelzi az is, hogy 6 európai ország nagykövetségének szakemberei tanulmányozták már a Kishantoson folyó munkát, mely komplexitásában Európában is egyedülálló. Látogatást tett Kishantoson a Bundestag Környezetvédelmi Bizottsága, de ázsiai országok szakértői is megfordultak már Kishantoson.

Ezt a központot ítélte megszűnésre a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet, melynek a közvagyon jó gazda gondosságával és a közérdek figyelembevételével való kezelése lenne a feladata. Esete jól példázza, hogy a döntések a közérdek ellenében történnek, mert ugyanabban a pályázati rendszerben, melyben műkörmösök, szociálpedagógusok, építési vállalkozók, autószerelők és tetőfedő nádaratók jelentős területeket nyerhettek, Kishantos mintagazdasága elveszítette minden földjét. És Varga Gábor, a térség fideszes országgyűlési képviselője, aki 2010 nyarán a választásokat követően a helyszínen személyesen köszönte meg a neki nyújtott támogatást, és olyan értéknek nevezte Kishantost, ami feltétlenül támogatásra érdemes, most egyetért annak likvidálásával.

Dán diákok Kishantoson

ÉLŐLÁNC
MAGYARORSZÁGÉRT

Az Élőlánc Magyarországért jelöltjei Ángyán József vezetésével, a Tisztesség és Emberség Szövetsége támogatásával

DR. ÁNGYÁN JÓZSEF

ÉLŐLÁNC

MAGYARORSZÁGÉRT

Hiteles emberek a korrupció ellen

DR. LÉHMANN GYÖRGY

Somogy megye

04-es választókerület - Siófok
Ügyvéd - aki több mint 800 devizahiteles család ügyét képviseli ingyen, és sikeresen. Pályája során több olyan ügygel is behatóan foglalkozott, amelyekben a köztulajdon kezelésére, privatizációjára során súlyos károk érték az országot.

PACSUTA PÉTER JÁNOS

Pest megye

01-es választókerület - Érd
Természetvédelmi mérnök. A gödöllői Szent István Egyetem Mezőgazdaság- és Környezettudományi Karán végzett a dr. Ángyán József által alapított Környezet- és Tájgazdálkodási Intézetben. Dániai, svájci és németországi tapasztalatokkal rendelkezik a családi biogazdaságok és a fenntartható helyi gazdaság-szervezés területén. A GreenR nevű elismert ökoblog szerkesztője.

HORVÁTH ANDRÁS

Budapest

08-as választókerület (XIV. ker.)
A NAV volt tisztviselője, az 1500 milliárdos nagyságrendű adócsalás leleplezője. Munkája során nem elégedett meg egy-egy ügy megoldásával, hanem a költségvetésnek óriási károkat okozó tevékenységeket komplett összetettségükben vizsgálta, azzal együtt, hogy milyen adóhivatali belső működési problémák nehezítik az adócsaló hálózatok feltárását.

KOHAJDA LÁSZLÓ

Bács-Kiskun megye

02-es választóker. - Kecskemét

44 éves Kecskemét-Katonatelepi, független közéleti szereplő. Három kislány korú gyermek édesapjaként elhivatott szülő. A helyi ügyekkel önkormányzati képviselőként (16 éve) a gazdasági-környezeti fenntarthatóság rendszerszemlélete szerint, saját és valamennyiünk gyermekei biztonságos jövőjéért dolgozó, felelős magyar.

DR. HORVÁT MELINDA

Pest megye

12-es választókerület - Cegléd

Orvos, pszichiáter, Cegléden, a pszichiátriai gondozóban és a helyi családsegítő központban dolgozik. A Kékkesztyű Egyesület munkatársa és a Lelki Egészség Fóruma civil szervezet tagja. Munkája során több mint 30 éve hallgatja az embereket és szembesül a társadalmi problémákkal összefüggő gondjaikkal.

LÁZÁR PÉTER

Veszprém megye

03-as választókerület - Tapolca

Előadóművész, drámatanár. Mestersége címe: közösségépítő. Azért dolgozik, hogy Magyarországon az egyes emberek, a családok és közösségek visszanyerjék önrendelkezésüket, a magyar föld pedig azok birtoka legyen, akik azt születésük jogán anyaföldként

ÁCS SÁNDORNÉ

Fejér megye

05-ös választókerület - Sárbogárd

Agrármérnök, környezetvédelmi szakmérnök, a Kishantosi Vidékfejlesztési Központ (népfőiskola és ökológiai mintagazdaság) egyik vezetője. A fenntartható vidékfejlesztésért - vagyis gyermekeink, unokáink biztonságos jövőjéért - dolgozik. Meggyőződése, hogy az értelmiség felelős azért a közösségért, amelynek tagja.

DIVIKI NAGY ATTILA

Budapest

14-es választókerület (XVII. k.)

Okleveles gépészmérnök, 1992-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. A diploma megszerzése óta ipari termelő cégeknél tervező mérnökként, azaz gyárban dolgozik. Ipari szabadalmakkal rendelkező feltaláló. A Magyarok Szövetsége civil szervezet alapító tagja. Jelenleg a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen másodéves joghallgató.

HARGITAI ISTVÁN

Budapest

13-as választókerület (XVI. k.)

Villamosmérnök, a XVI. kerületben ismert lokálpatrióta. Alapító tulajdonosa a független, XVI. Kerületi Civil Fórum újságnak, amit 22 éve 32 ezer példányban juttatnak el a kerület minden postaládájába. Az Öt Faluért Alapítvány és a Pártfüggetlenek Lokálpatrióta Szövetségének elnöke, amely szervezetnek nyolcadik éve van képviselője a helyi önkormányzatban.

„...csellel, gánccsal mind nem elég, - a hetedik te magad légy!”

Hét fideszes képviselő szerzett közvetve vagy közvetlenül földet a titkos földosztogatásból. Köztük az „olimpiai bajnok” Farkas Sándor, aki a Kinizsi 2000 Mg. Zrt 38%-os tulajdonosaként 82 birtokot kapott. Ennek a cégnek a területeit 3400 hektárra becsülik. A második Tóth Józsefhez köthető Agrocentina Kft. 29 birtokkal, a harmadik Földi László-féle Dél-Pest megyei Zrt. (amelynek felügyelőbizottsági tagja) hét birtokkal. Daher Pierre és Örvendi László érdekeltségei 2-2, Czerván György érdekeltsége útján és Hanó Miklós személyesen 1-1 birtoktesthez jutottak hozzá. Farkas Sándor, Hanó Miklós, Örvendi László, Tóth József tagjai az Ángyán-Bencsik-módosítokat elkaszáló Mezőgazdasági Bizottságnak.

Itt a földtörvény magyarázata: Czerván György fideszes államtitkár az 1100 hektáron gazdálkodó Aranyszarvas Zrt. 25%-os tulajdonosa. A mostani földeső során neki „csak” egyetlen birtok hullott az ölébe, mégis talán beláthatjuk, miért is bánik a kormányzat olyan megértően a nagybirtokkal, hiszen a képviselői között is ülnek hús-vér nagybirtokosok.

A Budai Gyula rokonságához tartozó, több ezer borsodi hektáron pöffeszkedő Karmopol-Agro Kft. összesen 34 birtokot kaparintott meg a helyi gazdálkodók előtt. Tavaly így a Gerzsánszki-család cégei összesen 774 hektár földet vettek karmaikba a botrányos földhasználati pályázatok révén. Mielőtt szó érné a ház elejét, idézzük Budai Gyula ide vonatkozó közleményét: „Gerzsánszki Lajos Budai Gyula unokaöccsének apósa, amely kapcsolat a polgári törvénykönyv vonatkozó 685. paragrafusára szerint sem hozzátartozói, sem pedig rokoni kapcsolatnak nem minősül.” Ilyen az, amikor a jog elválik erkölcsi talapzatától...

Mi a tanulság?

Most újra bebizonyosodott, hogy **2010-ben nem történt rendszerváltás**, alapvető dolgok változatlanok maradtak: a közösségek államát nem sikerült visszaszerezni, továbbra is befolyásos gazdasági körök sugalmazására születnek meg a nemzetstratégiai fontosságú politikai intézkedések, a földkérdéshez pedig továbbra sem lehet hozzányúlni. Ezeket a folyamatokat erősíteni látjuk.

Bibó István:

A szabadságszerető ember politikai tízparancsolata

A szabadságszerető ember

1. Megköveteli magának és megadja másnak a minden embernek kijáró tiszteletet, de megkülönböztetett tiszteletet, sem magának semmi címet nem követel, másnak pedig úrvoltáért, sem vagyonaért, sem hatalmáért, sem befolyásáért, sem ruhájáért megkülönböztetett tiszteletet nem ad, csak tisztességéért, vagy érdeméért; senki emberfia előtt meg nem alázódik, alázatoskodó megszólítási és köszönési módokat szájára nem vesz.

2. Magát munkában szolgának, szabad idejében és a maga otthonában úrnak tekinti, és szembeáll mindenkivel, aki magát szolgálatra és munkája alatt is úrként, hatalmasként viseli és másokat szolgáknak, alacsonyabb rendűeknek kezel.

3. A maga vagy más munkája értékének a leszállítását, emberi kiuzsorázását, vagyoni vagy hatalmi helyzet kihasználását, s egyáltalán semmiféle kizsákmányolást nem tűr, magát vagy más a maga igazából, világos jogából, megszolgált követeléséből semmiféle erőszakkal, megfélemlítéssel, rábeszéléssel, fortélyal kiforgatni nem engedi.

4. Őrködi a maga és minden ember egzisztenciájának a szabad és biztosított volta felett, illetéktelen vagy önkényes behatástól való mentessége jogvédelemmel és garanciákkal ellátottsága felett.

5. Szüntelenül szem előtt tartja, hogy az emberi szabadság és az emberi méltóság egy és oszthatatlan és az egyik ember ellen akár társadalmi helyzete, akár származása, akár neme vagy kora címén elkövetett minden sérelem mindenki más szabadságát, méltóságát is veszélyezteti: ezért az emberi szabadság minden korlátozása, önkényes letartóztatás, fogvatartás, egyéni vagy hatósági hatalmaskodás, s az emberi méltóság mindenféle megalláza ellen azonnal együttesen, de ha az rögtön nem lehetséges, magában is fellép.

6. Gyűléseken, egyesületben, munkaközösségben vagy bármiféle közösségben éppen úgy, mint a magánéletben önkényeske-

dést, akarnokoskodást, magánérdek illetéktelen érvényesítését, visszaélést, köz becsapását, közakarát meghamisítását, s mindenféle fenyegetést és terrorizálást nem tűr, minden ilyen ellen saját maga azonnal felszólal és más tisztességes emberekkel összefog, az erőszakosan érvényesülni próbálókat, tekintet nélkül arra, hogy kire és mire hivatkoznak, leleplezi és meghátrálásra kényszeríti, tisztában lévén azzal, hogy minden ilyennek az érvényesülése csakis a tisztességes emberek kényelmessége és megfélemlíthetősége miatt lehetséges.

7. Semmiféle anyagi visszaélést vagy panamát el nem hallgat, sem elfedezni nem segít, bármilyen hatalmas embert kell is ezzel lelepleznie.

8. Minden közügyben meggyőződése szerint vall színt: fenyegetéstől meg nem ijed, hízelgésnek be nem dől, s szavazatát vagy aláírását semmi pénzért vagy előnyért el nem adja.

9. Minden felismert közérdek ügyében kezdeményezőleg lép fel, minden közérdekű szövetkezésben vagy mozgalomban tehetősége szerint munkájával és adományával részt vesz s igyekszik azt győzelemre segíteni, tisztában lévén azzal, hogy a közügyek elhanyagoltsága vagy méltatlan emberek kezébe való kerülése egyedül a tisztességes emberek kezdeményezésének hiánya és közéleti bátortalansága miatt történik.

10. Bíz a közösség erejében, az emberek többségének tisztességében és abban, hogy ezt elegendő bátorsággal és igyekezettel érvényre is lehet juttatni, ezért a maga példájával, minden rosszhiszeműség elleni együttes és eredményes fellépéssel és minden jóhiszeműség számára a bizalom előlegezésével erősíti maga körül a közösségben és a tisztességes szándék győzelemre vihetségében való hitet.

A kézirat lelőhelye:

*Magyar Tudományos Akadémia Kézirattára MS 5111/15.16
http://www.szepi.hu/irodalom/pedagogia/tped_042.html*

EU-s tagságunk egy évtizede

Kohajda László jegyzete

2004. május elsején lett Magyarország az EU tagja. Lassan a 10. évfordulót ünnepelehetjük (?).

Hány ember gondolja azt ma Magyarországon, hogy jobb lett nekünk azzal, hogy beléptünk? Mit hozott nekünk az EU-s tagság? Euró bevezetést? NEM. Segítséget a válság idejében? A Görögöknek igen, nekünk BÜNTETÉST. Munkahelyteremtő beruházásokat, valós munkahelyeket tisztességes fizetésért? NEM. Szabad földpiacot? NEM, hanem az országunk kiárusítását! A nyugat-európai bankok felé eladósodott magyar családok megsegítését? NEM, inkább az adórszolgálatok intézményesítését.

A sor végén egy szürkébbnek tűnő példa, a PET palackok (fent körvonalazott) problémája. A megoldás pofonegyszerű, ráadásul – állítólag – ezért is jött létre az EU. Négyféle szabvány méretű üveget kellene bevezetni az egész Unió területén. A víztől a borig mindent ebbe kellene forgalmazni. A visszaváltás és tisztítás könnyű, mivel egységes és szabványos. A hulladék mennyisége szinte a nullára csökkenne. A piaci viszonyok is esélyegyenlőbbek lennének... Akkor mi is tart vissza minket?

Oknyomozás, tényfeltárás közben a Tisztesség és Emberség Szövetsége

Gázárcsökkentés? A tények makacs dolgok

Ezek az adatok könnyen ellenőrizhetők, vagyis 2011-12-ben jól szívták a népet, már aki gázzal fűt!

2010. február hónapban áfával együtt 1m³ gáz 121 Ft (még Bajnai kormánya)

2011. február: 151 Ft (már Orbán kormánya, hoppá-hoppá!)

2012: 154 Ft újra, hoppá-hoppá!

2013: 137 Ft! Hurrá, hurrá...

2014-ben harcba szállunk a megalakult Magyar Csapattal, és egy újabb hatalmas győzelemmel – amiért hálás szavazatainkat várják az állítólagos csökkentők –, talán „leérjük” a 2010-es, 121 Ft/m³ piszkos, mocskos, szemét gázárát.

Örvendjünk, de azért az sem árt, ha nem vagyunk nagyon hülyék. Aki nem hiszi, nézze meg a számláit, 5 évig meg kell őrizni.

Mellesleg a gáz világpiaci ára – ami minket is érint, – az elmúlt évben JELENTŐSEN (kb. 20%-kal) csökkent. Mi magyarok is olcsóbban kapjuk, ezért lehet csökkenteni, mint már hónapokkal korábban szinte egész Európában.

Kinek is legyünk hálásak ezek után? Csak nem Putyinnak? A GÁZPROM-nak?

Nos lehet számolgatni, hónapokat, éveket összehasonlítani, és egy kicsit gondolkodni... HOGY AKKOR MOST MIRŐL BESZÉLÜNK? – ahogy itt errefelé mondják...

És akkor még nem is beszéltünk a fűtőérték érezhető csökkenéséről.

Hargitai István

Rezsicsökkentésről, Paksról, megújuló energiákról, elfogulatlanul

Rezsicsökkentés

A kormány 2013 januárjától életbe léptetett 10 %-os rezsiköltség-csökkentésre vonatkozó döntéséről csak felelős vélemény alkotható, mérlegelve annak előnyeit, hátrányait.

Amennyiben az energiaköltségek csökkentése a szolgáltatók extraprofitját csökkenti, ez mindenképpen üdvözlendő. A magyar villamosenergia-ár a német árnál cca. 14 %-kal magasabb, ez a szolgáltatók profitjában jelentkezik. A paksi erőmű által relatíve olcsón előállított áram, mire a fogyasztóhoz ér, négyszeresére nő! A haszon itt is a közvetítő szolgáltatóé. A szolgáltatókat terhelő energiaadó a költségvetés egyensúlyát volt hivatott szolgálni, e döntés már közvetlenül a lakosság terheit mérsékli. Előnyei azonban relatívak és hatásuk kétséges.

A kormányváltás óta bekövetkezett energiaár-emelkedések 4%-ot tesznek ki. Mint az szakértői becslések alapján tudható, a mostani csökkentés mintegy 100 milliárd forintos tétel. A csökkentéshez szükség volt a távhő-szolgáltatók 50 milliárdos kompenzálására, ami a csökkentés mértékének mintegy fele, az adófizetők pénzéből. A fennmaradó 50 milliárd nagyjából megfelel tehát a 2010 óta bekövetkezett energiaár-emelkedés visszacsinálásának. Ez végül is javulás, ha csekély mértékű is, és üdvözlendő.

Mi mégis az alapvető kifogás az intézkedéssel szemben?

Az ilyen központi beavatkozás hatása gyorsan olvad. A világpiacon a globális erőforrás-válság miatt az energiaárak folyamatos emelkedésével lehet számolni, elég csak az üzemanyag-árakat figyelni. Az áremelkedés 1-2 éven belül elviszi a mostani csökkentést, nem beszélve az inflációról, mely szintén 1-2 év alatt semmivé olvasztja a csökkentést. Igaz, átmenetileg legalább nem emelkedett az energiaár.

A kormány bejelentette szándékát az esetleges reprivatizációra, azaz az erőművek visszavásárlására. Emellett a háttérben folyik a paksi erőmű tervezett bővítésének előkészítése. E folyamatok is összefüggenek a döntéssel és aláhúzzák súlyos kétségeinket a vég eredménnyel kapcsolatban.

De mi lehet a tartós megoldás?

A rezsiköltségek tartós megoldása az épületek energiafogyasztásának csökkentése és az átállás megújuló energiaforrásokra. Ez egybeesik az Unió szándékával, mely 2020-tól kötelezővé teszi új építés esetén a „Közel Nulla Energiaigényű Épületek” követelményét. Ez azt jelenti, hogy az épületeket oly mértékben kell feljavítani, hogy energiahatékonyságuk és az épület egész életciklusára vonatkozó költséghatékonyságuk a maximumot érje el, és az így lecsökkentett energiaigényt megújuló forrásból, lehetőleg a telken belül, vagy a közelben termelje meg.

Ezt a célkitűzést kellene az országnak kis és nagy léptékben elsődleges feladatá tenni. A meglévő épületek energiahatékonyságának növelése által elérhető a minimum 50, vagy akár 90 %-os energiafogyasztás-csökkentés. Így az ún. Közel Nullás épületek energiaszámlája is közel nulla, azaz a csökkentés mértéke közel 100%. Nem 1-2 évre, hanem végleg.

Mi történt ezzel szemben e cél érdekében?

– 2012-ben a háztartások gépészeti felújítására összesen 864 millió Ft-os pályázható keret volt, el is

 fogyott három nap alatt. Sokan nem is pályáztak, mert számla és ÁFA nélkül nem is érdemes. Amit ad az állam, el is veszi nyomban.

– 2011-ben a ZBR pályázatban lakóházak energiahatékonyágának növelésére összesen cca. 1,5 milliárd Ft volt pályázható, ez is három nap alatt elfogyott.

– A 2013-as KEOP pályázat kis előrelépést bár, de jelent.

– Gáz- és egyéb energiaár-támogatásra évente százmilliárdos nagyságrendet fordít a költségvetés.

– A paksi erőmű beruházása cca. 3000 mrd Ft-ra rúg, mely összeg akár a kétszeresére is emelkedhet. Vegyünk egy 3700 mrd-os költséget alapul.

Mennyi napelem jönne ki ugyanennyi pénzből?

A napelem ára körülbelül bruttó 500 ezer Ft/kW. 3700 milliárdból tehát 7400 MW, vagyis 7.4 GW napelem-teljesítmény jönne ki!

7.4 GW napelem egy év alatt 7400- 8.800 GWh áramot termelne – tehát Paks 2. teljesítményének felét megtermelné környezetbarát módon, sugárveszély, nukleáris kockázat nélkül.

Ennyi pénzből tényleg **minden háztartás ingyen juthatna áramhoz**. Mennyi teljesítmény ez egy háztartásra lebontva? A 4 millió háztartás között egyenletesen elosztva a 7,4 GW teljesítményt cca. 2 kW-os napelemes rendszer jönne ki háztartásonként. Ez 12-15 m² felületet jelent, és kb. havi 10.000 forintos villanyszámla erejéig tudná kiváltani ingyenesen minden egyes háztartás fogyasztását.

~ 4 millió magyar háztartás

PAKS 2. = kb. 4 millió x 1 millió Forint
4.000.000.000.000

Ennyi pénzből minden családi ház tetejére napelemet lehetne szerelni, amivel 30 évig minden háztartás ingyen juthatna áramhoz!

Ehelyett kölcsön, kamatok, nukleáris kockázat, veszélyes hulladék, és még fizetni is kell az áramért! Kinek jó ez?

Persze nemcsak ez az extrém megoldás lehetséges, hanem egy több energiafajtából álló megújuló energiamix létrehozása, mellyel az ország energiaönállósága 2040-ig elérhető és az atomenergia kiváltható. Ez hatalmas lökést adna a magyar megújuló energiás háttérpiacnak, valamint a halódó építőiparnak az épületek energiahatékonnyá tételéből adódó óriási mennyiségű munka miatt.

A forgatókönyvet a Munkácsy Béla által vezetett ELTÉ-s munkacsoport Vision 2040 c. tanulmánya tartalmazza. A Vision 2040 2.0-ás verziója kidolgozásában résztvett az Élőlánc elnökségi tagja, Ertsey Attila is, aki az autonóm házak és települési stratégiák szakértője. A megvalósítás az egészen kis léptéktől – családi házak – a települési és kistérségi léptékben megvalósított energiaönállóságon át vezet az ország függetlenségéig.

A paksi áram olcsóságáról

Ma a szabadpiaci áramár 16 forint körül mozog, többek közt a napenergiával termelt áram túlkínálata miatt, a fogyasztó pedig cca. 50 forintot fizet kW-ként. Az új blokk megépültekor – 2024 körül – a Paks által termelt áram ára 30 – 35 forint közé emelkedik. Magyarországon a napenergiával termelt áram ára 2013-ban süllyedt 50 forint alá, és folyamatosan süllyed tovább, 2024-re

Az Élőlánc a megújuló energiáért

(vagy hamarabb) várhatóan a mai szabadpiaci ár alá. Hogy ez nem utópia, arra bizonyíték az, hogy Németországban 2013 nyarán a napenergiás áram túlkínálata miatt előfordult negatív áramár, vagyis a sok napelemes áramtermelés miatt az erőművek nem tudtak eladni áramot, viszont fizetniük kellett a hálózat használatáért. Paks II. eladhatatlanul drága áramot termelne, egy évtizedekig tartó adósságcspadával Oroszország felé.

Ertsey Attila

Zöld közvilágítás Kecskeméten, az Orchidea utcában

Önkormányzati képviselőnk, Kohajda László jegyzete

Bízom benne, hogy egyetlen olvasó sem szörnyülködött el a címen, hogy ti. zöld fénnel oldottuk meg az egyik kecskeméti utcában a közvilágítást...

Félre a tréfával, hiszen a jövőnkéről van szó és arról, hogy a fejünkben rend van-e ezzel kapcsolatosan. Megértjük-e azt, hogy miért kell megújuló energiát (esetünkben napenergiát) használni?

Miért kötelességünk minden erőnkkel az átállást sürgetni? A fosszilis és nukleáris energiahordozókról a megújulóra való áttérés nem egy bohémoknak vagy gazdagoknak szóló hobby. Ahogy tovább gyűrűzik a világválság, egyre többen és jobban fogják érteni, miről van szó. Nem győzünk eleget emlékeztetni Dennis Meadowsra, aki a Növekedés határai c. tudományos munkájában, melyet a Római Klub felkérésére készített, 1972-ben prognosztizálta azt, hogy hogyan alakul a világ energia, élelmiszer, népesség, válságok vonatkozásában. Egzakt alapokon nyugvó jóslatai sajnos rendre teljesülnek. A jelenlegi társadalmi rendszerek összeomlása 2020- 2030 közé esik Meadows prognózisa szerint (is). Ez motiválta elsősorban azt, hogy napelemes közvilágítást építsünk az Orchidea utcában. Az egy éve elkészült közvilágítás a legkorszerűbb LED-es fényforrásokat kapta. Mindez úgy valósult meg, hogy a városvezető frakció a fejlesztésre tett képviselői indítványt kérdés, hozzászólás és vita nélkül elutasította.

Ezt követően részönkormányzati pénzkerekből megvettük az anyagot, a munkát pedig a lakók és vállalkozók bevonásával elvégeztük. Köszönjük, amit a közösségért és a jó ügy szolgálatában tettek. Ismereteink szerint a 180m hosszú utcai közvilágítás Magyarország leghosszabb zöldenergiás közvilágítása. Relatíván szép eredmény ez Kecskemét-Katonatelepnek és relatíve gyenge az ország zöldenergiás elkötelezettsége vonatkozásában.

Az Orchidea utca lakói, ha több napsütés nélküli nap követi egymást, bizony közvilágítás nélkül maradnak. Ez csak télen fordulhat elő. Gondolkodunk rajta, hogy visszavegyünk-e a fényerőből, vagy más kompromisszumos megoldást válasszunk. Majd az érintettek eldöntik. Mindenképp arra tanít minket az elmúlt egy év tapasztalata, hogy az energia nagy kincs, takarékosan kell bánnunk vele, mert gyorsabban fognak a készleteink, mint ahogyan azt gondolnánk. Hasonló fejlesztést önerőből, közérdekű önkéntes munkából nem tervezünk egyenlőre, várjuk a 2014- 2020-as tervezési ciklus EU-s társfinanszírozású pályázati kiírásait.

Mit kíván a magyar nemzet 2014-ben?

1. Kívánjuk a média szabadságát, a politikai-gazdasági érdekcsoportok uralmának eltörlését.
2. Közvetlen demokráciát, a pártok uralmának végét!
3. Az Alaptörvény teljes újratárgyalását, a nép egésze által.
4. Elszámoltatást! A pártvagyonok és a privatizáció felülvizsgálatát, a 2006-os véres események felelőseinek lecsukását, az olajügyek titkosításának feloldását, az elmúlt 25 év közpénzeinek eltulajdonítótól teljes vagyonekhozást.
5. A Haza védelmére képes honvédséget, a kötelező sorkatonai szolgálat visszaállítását.
6. Közös teherviselés, vagyonadó, az offshore cégek lefoglalása, az egykulcsos adó eltörlése, független adóhivatal.
7. A földtörvény azonnali megváltoztatását, a föld kivonását az áruk köréből, az Ángyán-féle Vidékstratégia megvalósítását.
8. Független ügyészséget, érthető, egyszerű jogszabályokat, független rendőrséget.
9. A Nemzeti Bank függetlenségét, az államadósság visszafizetésének megtagadását, a spekulatív pénzmozgások megadóztatását, a devizahitelek ügyének rendezését a bankok által, pénzreformot!
10. Magyar katonáinkat ne vigyék külföldre.
11. Az ezermilliárdos adócsalás azonnali teljes körű kivizsgálását.
12. Autonómiát Erdélynek és valamennyi népnek a Kárpát-medencében.

Léhmán György az Élőlánc március 15-i ünnepségén

Labant Csaba, előadóművész emelte az ünnep hangulatát

A kormány hazugságai földügyben

A föld védelme nemzeti sorskérdésünk!

Leleplezzük a kormány összes olyan állítását, amely a földtörvény védelmére szól!

Az alapprobléma ismert: a magyarföld túlnyomó részben nem a helyi közösségekhez, családokhoz kerül, hanem külföldi és belföldi tőkeérdekeltségekhez, agrárvállalkozókhöz és spekulánsokhoz. A hivatalos kormányprogramban ugyan még mindig a Dr. Ángyán József által kidolgozott VIDÉGSTRATÉGIA szerepel, a propaganda is erről szól, de a júniusban elfogadott földtörvény a kormányprogramnak pont az ellenkezőjét teszi lehetővé. **Dr. Ángyán ezért lépett ki a Fidesz frakcióból, és az ÉLŐLÁNCCAL közösen megalapította a Tisztesség és Emberség Szövetségét (TESZ)**

1. Külföldiek nem vehetnek földet?

Igaz lenne, ha a kormány nem vezetné félre a közvéleményt azzal, hogy sajátosan más értelmet ad a magyar szavaknak. A földtörvény szerint külföldi az, aki nem az Európai Unió és az Európai Gazdasági Térség állampolgára. Ez összesen 512 millió ember – nem igaz tehát, hogy a földtörvény tiltja a külföldiek földszerezését.

2. Sikerült megvédeni a magyar földet?

Az Európai Unióval való tárgyalás és egyeztetés nélkül ez aligha lenne lehetséges. Szeretjük magunkat francia, osztrák, holland gazdákhöz hasonlítani, ám a mi helyzetünk mérhetetlenül különbözik az övéktől. Miközben Ausztriában erős a paraszti társadalmi réteg és a földek valóban a helyi közösségek kezében vannak, addig Magyarországon nagybirtokrendszer van, a magyar nép „birtokon kívül van”, a falusi lakosság nem jut földekhez – és valljuk be, az agrikultúrát is alaposan kiűzték már belőlünk. Nyugaton nincs is földpiac, hiszen akinek földje van, megtartja – Magyarországon ellenben nagyon nyomottak a földárak. A két ország között több tízszeres jövedelem- és földár-különbségek is vannak – nem kérdéses, hogy óriási versenyhátrányba kerül a magyar a saját hazájában. A külföldiek tömeges földszerezése megfosztaná az országot legértékesebb természeti kincsétől, jövedelemforrásától, élelmiszer biztonságától és szuverenitásától.

3. Csak földműves vásárolhat földet?

Igaz lenne, ám a földtörvény szerint épp csak az nem számít

 földművesnek, aki nem akar az lenni. A földműves szót a jogszabály hasonlóképpen értelmét megmászva határozza meg, akár csak a külföldit. Földműves az, aki a földdel foglalkozik, az előírások alól pedig felmentést kap, aki egy legalább 25%-ban a tulajdonában álló gazdasági társaság részvényese.

4. Csökken a nagybirtok szerepe?

Ez egyszerűen nem igaz, hiszen a földtörvény a hatálybalépése előtti viszonyokra nem tartalmaz előírásokat, így a már létező nagybirtokok megmaradnak. Ráadásul a törvény számos kiskapuja teszi lehetővé azt, hogy a nagytőkések tovább folytathassák földrelő tevőkéségüket – vannak olyanok is, akikre pedig az egész földtörvény nem fog vonatkozni. Ők lesznek az integrátorok, akik – Orbán Viktor által megerősített értesülések szerint – az egész mezőgazdasági termelés regionális összefogására és irányítására kapnak megbízást és ehhez még állami földeket is. Mivel a jelenlegi földhasználóknak és a nagy állattartó telepek üzemeltetőinek a törvény elővásárlási jogot biztosít, ezért esély sincsen a birtokszerkezet érdemi megváltozására. A kényszerhasznosítás intézménye biztosítja, hogy a nyilvánosság teljes kizárásával növelhessék birtokaikat a politikai kedvezményezettek.

5. Helyben lakás szükséges?

Igaz, de könnyedén kijátszható. Emlékezzünk csak: Ioav Blum is helyben lakó volt Sukorón... A külföldi és hazai tőkeérdekeltségeknek ez nem jelenthet akadályt, ezt a rendelkezést a mai állapotok mellett könnyedén ki lehet játszani. (Így nyerhetett földet Fejér megyében egy salgótarjáni alagútépítő cég is az állami földhasználati pályázatokon.)

6. A tulajdoni korlát tényleg 300 hektár?

Igen, a magánszemélyek esetében, de nincs összeszámítás a családtagok esetében! A cégeknél 1200 hektár a birtokhatár, az állattartók és vetőmagtermesztők esetén (vigyázat! ezek mind nagytőkések!) 1800 hektár. Egyesekre – az integrátorokra, bankokra és egyházakra – még ez sem fog vonatkozni. Nagy probléma, hogy a földtörvény lehetővé teszi a földek „szétírását”, hiszen a családtagok, részvényesek földjei nem adódnak össze. Továbbá nem kell félniük azoknak sem, akik eddig szerezték meg hektárok tízezeit, mivel a földtörvény a már létrejött viszonyokra nem vonatkozik. (Csak összehasonlításképpen: a monarchia nagybirtokrendszere idején 1000 hold volt a nagybirtok határa, ami kb. 580 hektárnak felel meg!)

7. A helyi földbizottság a helyiekből fog állni?

Nem igaz, hiszen mindenki benne lesz, akinek az adott településen földje van – így a Csányik, Leisztingerek, Nyerges uraságok és a külföldi földbirtokosok is részt vehetnek majd a „helyi” földbizottság munkájában. Képzelnék csak el, talán még (vissza)élhetnek erőfölényükkel. Nevezhetjük-e egyáltalán helyinek azt a földbizottságot, amelyikben a nem helyi illetőségű földbirtokosok is döntési joggal részt vehetnek? Vagy netán tőlük várjuk a magyar föld megvédését?

8. A helyi földbizottság dönti el, ki gazdálkodhat és ki nem?

Ez sem igaz. Mindössze az adásvételekre kell rábólintania, a földbérletek ügyében nem dönthet. Márpedig a birtokszerkezetet nem csak a tulajdonszerkezet határozza meg – különösen Magyarországon, ahol a legtöbb spekuláns bérelt földön „gazdálkodik”.

9. A magyar gazdátársadalom támogatja a földtörvényt?

Hazugság: a civilek, a gazdák és a városiak együtt tüntetnek és tiltakoznak a földtörvény ellen. A zárószavazás napján például ötven helyszínen tartottak gazdák traktorokkal felpályás útlezárást. Több mint 200 szervezet lépett fel a tervezet ellen – köztük neves, jobboldalhoz köthető közösségek is (pl. Professzorok Batthyány Köre). Természetesen a gazdák hangja nem hallatszik túl messzire, mivel eleve kevesen maradtak, a kormánypárti média az elhallgatásukra törekszik, miközben erős érdekérvényesítő szervezeteik nincsenek, mert a **MAGOSZ vezetőit a Fidesz országgyűlési mandátummal lekenyerezte.**

10. Tényleg 1100 éves probléma oldódik meg?

A probléma nem 1100 éves, hanem „csak” kb. 5-600 éves. Ekkor kezdtek a nagybirtokosok kiszorítani a helyi közösségeket a földekből és a közös erőforrásokból, ami az ország pusztulását hozta magával. Ma már tudjuk, hogy a török háborúknál is nagyobb mértékű népességszökkenést okozott a korabeli nagybirtokrendszer. Mária Terézia idején a helyi közösségek helyzete tovább romlott. A Horthy-rendszer nagybirtokosai minden tiszteletre méltó kezdeményezésnek (népi írók, Teleki Pál, Klebelsberg Kunó) ellenálltak. A probléma most sem oldódik meg: a földtörvény nem vonatkozik a jelenlegi viszonyokra, így egész egyszerűen bebetonozza a rablóprivatizáció során kialakult torz birtokszerkezetet, ami az egyik oka az ország siralmas szegénységének. A vidék teljesen elnéptelenedhet, falvaink el fognak fogyni...

11. A kormány az összes fontos agrárarcát megnyerte?

Nézőpont kérdése. Nagyon úgy tűnik viszont, hogy ezek szerint a kormány mielőtt harcolt: a tőkeérdekeltségek javaslatai ugyanis 70-80%-ban teljesültek, míg a mi elképzeléseinknek csak apró töredéke került be a tervezetbe.

12. A kormány több száz civil szervezettel egyeztetett?

Olyannyira, hogy semennyire. A civil szervezetekkel érdemben egyszer sem tárgyalt a szaktárca, sőt minden egyeztetésről kizárták a nyilvánosságot. A Váralja Szövetség javaslati csomagját még válasza sem méltatta Fazekas Sándor miniszter. Ezzel szemben mi 18 lakossági fórumot tartottunk meg, a gazdákkal folyamatosan egyeztetünk, továbbá folyamatosan kerestük a kapcsolatot a kormánnyal annak érdekében, hogy a földtörvényen fordítani tudjunk. Nem sikerült...

A földtörvénnyel természetesen sok más probléma is van – például a bankok korlátlanul szerezhetnek földeket, kimaradt belőle a demográfiai földprogram, bekerült a „kényszerhasznosítás”, a „bio” üzemanyag gyártás pedig elismert melléktevékenységnek számít.

Nagy érdekek mozdultak meg a földért. A magyar társadalmat pedig mesterségesen altatják most, a legnagyobb veszély idején, mert a törvény májusban életbe lép.

Aki továbbra is támogatja a földtörvényt és a kormány törekvését, azt csupán arra kérjük, hogy gondolkodjon el: **vajon kinek a megbízásából tevékenykedik az úgynevezett nemzeti kormány, amelyik az állampolgárai előtt minden eszközzel elfedi a valóságot?**

Ángyán úr szerint az MSZP és a Fidesz körüli két nagy politikai tömörülés ugyan annak a gazdasági maffiahálózatnak a kiszolgáló „dél-éltűs és délutános műszakja”.

Élőlánc Magyarország

Választási visszaélések

Törvényértésekhez asszisztálnak az állami szervek?

Amikor jelöltjeinket és aktivistáinkat ajánlásgyűjtés közben megszólították különféle szervezetek képviselői – mondván: „Cseréljünk címekeket!” –, értetlenül álltak a dolog előtt.

Hogyan lehetne kicserélni az ajánlásokat, amikor a helyi választási bizottságok által lepecsételt közokiratra kell felvezetni azokat?

Aztán kiderült: sok párt – kikerülve az 500 érvényes ajánlás begyűjtésének fáradságos munkáját, tisztességes módját – összeállt más pártokkal, és összerakták, amijük volt. Egymás íveire rávezették a választópolgárok személyes adatait, s helyettük alá is írták az íveket.

Itt tehát súlyos választási visszaélésekről, s közokirat-hamisítások tömkelegéről van szó. Mohácson például a helyi Választási Bizottság (VB) tagja észlelte azt, hogy több olyan párt ajánlóívén is szerepel az aláírása, amelynek valójában alá sem írt. Lapzártáig Gödöllőn, Pakson és Cegléden is adatszerés visszaélések gyanúja merült fel. Az, hogy bűnözők lepték el a „választási piacot”, kézzelfogható okokra vezethető vissza, ugyanis a kampányköltségek átláthatóvá tételéről szóló, 2013. évi

LXXXVII. törvény rendelkezése alapján az a pártlista, amelyik minimális számú (27) egyéni jelöltet tudott állítani, már közel 150 millió forintos állami támogatásra számíthatott. Sok újonnan alakult, tagsággal szinte nem is rendelkező, hiteles vagy ismert személyeket felvonultatni nem tudó pártcsíranak tisztességes úton esélye sem lett volna nagyszámú egyéni jelöltet – vagy pláne listát – állítani. Ám ez nagyon sok esetben mégiscsak megtörtént. S mi lett ennek az eredménye? Attekinthetetlen mennyiségű és tartalmú pártlista (összesen 18) és káoszos egyéni körzetek (esetenként 15-20 jelölttel).

Vajon mi lehetett itt a jogalkotó célja? Tudjuk, hogy a választójogi törvény megalkotásánál a kétharmados többségnek maga felé hajlott a keze, és a mandátumelosztás további aránytalánításával – s figyelemmel a fideszes „tömbszavazók” fegyverzettségére (szemben az ellenzéki megosztottsággal) – rendkívüli mértékben megnövelte saját esélyeit.

De ennyi még nem volt elég: sosem lehet tudni, az ördög nem alszik! Meg kellett akadályozni, hogy a bizonytalan vagy elégedetlen szavazók véletlenül egy új formációt is bejuttassanak a Parla-

☐ mentbe – csökkentve a nagy párt választási eredményének arányát. Ezen kívül a tragikomikussá tett listákkal és egyéni körzetekkel az ismert parlamentári pártok felé lehetett terelni a szavazókat – ahogyan az a friss közvélemény-kutatási eredményekből is kitűnik. A jelöltállítás megkönnyítése és a soha nem látott mértékű finanszírozási háttér tehát valójában nem a változás, demokratizmus és esélyegyenlőség irányába hatott, hanem sajátos módon a jelenlegi pártrendszer bebetonozottságát erősítheti. További negatív hozadéka ennek a választási rendszernek, hogy politikai szélhámosok színre lépése miatt árnyék vetül tisztességes, becsületos, programmal és jobbító szándékú elképzelésekkel rendelkező szervezetekre, illetve pártokra is. Megint csak kinek lehetett ez az érdeke?

Feltűnő a hatóságok (Nemzeti Adatvédelmi Hatóság, Nemzeti Választási Iroda, illetve Bizottság) és a bírósági szervek (Kúria, AB) elutasító magatartása a választási visszaélésekkel és az esélyegyenlőséget korlátozó szabályozással foglalkozó beadványokkal szemben. Holott például a választási szervek törvény által meghatározott kötelezettsége a választások tisztaságának és törvényességének biztosítása, valamint a pártatlanság érvényesítése. Magyarországon nem alaptalanul vetül árnyék az alkotmányos, illetve állami szervek függetlenségére, s éppen ezt a közvélekedést erősíti az a választások tisztességes lefolyását is megkérdőjelező jogorvoslati, ellenőrzési gyakorlat, amely nem lép fel kellő szigorral az eléggé egyértelműnek látszó választási csalásokkal kapcsolatban – legalizálva ezáltal a választási korrupciót. A súlyos visszaélésekre utaló bejelentések nagy száma miatt elképesztőnek tartjuk az olyan válaszokat, mint például „sok munka lenne kikeresni az adatokat”; vagy az olyan döntéseket, amelyek úgy értelmezhetők, hogy egy alacsonyabb szintű jogszabály felülírhat egy magasabb szintűt, továbbá az olyan nyilatkozatot is, amely szerint az aláírások hitelességének ellenőrzése nem tartozik a választási iroda feladatkörébe (!), az nem lehetséges sem technikailag, sem jogilag.

Pedig nem lenne túl bonyolult az ellenőrzés: össze kellene vetni a gyanús ajánlóívek adatait – különös tekintettel azokra a pártokra, amelyek vonatkozásában már érkeztek csalásra utaló jelzések. Ahol százas nagyságrendű egyezés is tapasztalható, ott meg kell vizsgálni az aláírások hitelességét. Áruklodó viszont Patyi Andrásnak, a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) elnökének a nyilatkozata, amely szerint a választások lezárultát

követően (!), az új választási rendszer értékelése során (!) „elvileg előállítható lesz” többféle statisztikai adatsor, és „nem kizárt”, hogy akkor újra előkerülhet a kérdés...

A fentiek miatt tehát több olyan – gyaníthatóan biznispárt státuszú – szervezet is hozzájuthatott állami támogatáshoz, amelynek ajánlóíveit némi esetben a bejelentésük gyanús körülményei miatt elutasították, vagy amelynek választási tevékenysége vonatkozásában már több gyanús, a sajtóban megjelent körülmény is felmerült. S ezt a helyzetet állítsuk szembe azzal az előírással, mely szerint ha egy tisztességes szándékú jelölt nem éri el a kétszázalékos küszöböt (például éppen azért, mert politikai kóklerék rontják az esélyeit), a kampányára fordított pénzt kamatostul vissza kell fizetnie az államnak – nehéz helyzetbe hozva ezzel önmagát, esetleg a családját is.

És mindezek ismeretében a kormány mélyen hallgat. Pedig a kormánytöbbség alkotta meg azokat a választási jogszabályokat, amelyekben elmulasztottak egyidejű szűrő- és kontrolmechanizmusokat beépíteni, továbbá a politikai hirdetések terén egyenlőtlen feltételeket teremtettek a Fideszen kívüli világ számára (lásd közterületi megjelenések). A választások tisztasága bizony erősen megkérdőjelezhető, ezt a helyzetet csak súlyosbítja a jogorvoslati, ellenőrzési fórumok tehetetlenkedése, s – talán kijelenthető – elfogultsága. Erre a választási rendszerre kár büszkének lenni, Magyarország ebben biztosan nem jól teljesít.

H. A.–Sz. I.–H. M.

Az Élőlánc Magyarországért egyik képviselőjelöltje a 2014. évi országgyűlési képviselőválasztások jelöltállítási szakaszában történt törvénytelenések és azok nem megfelelő kezelése miatt óvást jelentett be a Kúria elnökénél, dr. Darák Péternél. Az Élőlánc jelöltjének beadványában foglaltak szerint: "Az összes visszaélést fel kell tárnunk, mert a választásokat és a közpénzek politikai célra való felhasználását nem lehet csalásokra építeni." "… a törvényesség be nem tartásával és be nem tartatásával a jogállamban elvárható általános jogbiztonság sérül. Az eljárás így nem halasztható a választások utáni időpontra."

Nemzeti tragédia a devizacsapda

Az Élőlánc képviselőjelöltjeként hónapok óta járja az országot dr. Léhmann György siófoki ügyvéd, s a fórumokon személyesen beszélget a nemzeti tragédia áldozataival, azokkal az emberekkel, akiket gúzsba kötött a devizahitel-szerződésük. Debrecenben, Kecskeméten, Veszprémben és egyéb településeken mondta el a jelenlévőknek, hogy van megoldás, lehet szabadulni a devizacsapdából, csak tisztesség és akarat szükségeltetik hozzá.

Ő az, aki siker- és ügyvédi díj nélkül viszi a pereket, s először nyert jogerősen pert a Pécsi Ítéltáblán, majd a Szegedi Ítéltáblán. Mindkét bíróság kimondta, hogy semmi a kamat futamidő alatti egyoldalú módosítása. Hosszú ideje írja, mondja, s tett javaslatot miniszternek és a miniszterelnöknek, indítsanak közérdekű pereket a devizaadósok érdekében. Helyette kúriai és alkotmánybírósági döntésekkel húzták az időt.

Több mint három éve tovább szedik áldozataikat a devizának mondott, de forintban felvett hitelek. Emiatt családok és életek mentek tönkre. Öngyilkosságok, beteg-

ségek, és külföldre menekülések szegélyezik a kormány és a bankok időhúzó taktikáját. Szülők maradtak magukra, mert gyerekeik külföldön élnek, s elszakadnak unokáiktól is, s a még megmaradt a lakásokba beköltözött a szomorúság s a jövőnélküliség. Olyan országban élünk, ahol előbb elvették a házunkat, majd a földet is kihúzták alólunk.

Léhmann doktor szerint a máig megoldatlan devizaügy miatt az értelmiség is felelős. Szerinte azok az ügyvédek, bírók, akik nem tettek meg mindent a törvények és az erkölcs szerint, nem érdemlik meg az értelmiség megnevezést.

A devizacsapda feloldása kézenfekvő, az Európai Bíróság kimondta, ezek a szerződések semmiek. Az egyedileg meg nem tárgyalta szerződéseket a bankok egyoldalúan nem módosíthatják volna az adósok hátrányára. „Nem kell kiskapukat keresni, nyitva áll a nagykapu: komplex megoldás a közérdekű per. Nagyon nem tetszik, hogy Európában van egy olyan ország, ahol közérdekből sem indítják el a pereket”-összegzi véleményét dr. Léhmann György.

Léhmann György a TESZ kecskeméti fórumán

Kiadja: az Élőlánc Magyarországért párt
Mezőfalva, Petőfi Sándor u. 2.
Elérhetőség: iroda@elolanc.hu
T.: 30/585-0879, <http://www.elolanc.hu>
A kiadásért felel: Ertsey Attila
Nyomás: Théma Nyomda Kft.
Felelős vezető: Cseszslai Róbert

Mi az Élőlánc és miért nem hallott róla Ön eddig semmit vagy csak keveset?

Mik vagyunk? Párt? Mozgalom? Antipárt? Ökopárt!

Az Élőlánc Magyarországot 2005-ben alakult Budapesten, az A38-as hajón: sem a jobb, sem a bal parton, hanem az árral szemben. Létrehozói a politikát civil mozgalmak önkénteseiként tanulták, és elmondhatják: évek óta próbálták a közfigyelmet a földünket és vizeinket, egészségünket, kultúránkat, lénytársainkat és utódainkat fenyegető veszedelmekre irányítani – kevés sikerrel.

Az Élőlánc a védtelenek védelmében, a közöny és a beletörődés ellen jött létre: demokráciánk inkább képmutató, mint képviselő, inkább részvétlen, mint részvételi. Közintézményeink tekintélye s a beléjük helyezett bizalom negyedszázaddal az első szabad választások után a mélypontra jutott.

CÉLUNK: visszaszerezni, és élhetővé tenni Magyarországot, megteremteni a biztonságos jövő alapjait gyermekeinknek.

Az Élőlánc egy fenntartható, a magyarság fennmaradását szolgáló alternatívát mutat fel, mely alkalmas a közelgő globális összeomlás alatt és azt követően is erőforrásaink védelmére és egy emberhez méltó élet megvalósítására. **Ehhez a kiváltságok megszüntetésére és egy a társadalmi élet egészére kiterjedő tisztulási, gyógyítási folyamatra van szükség.**

TÁRSADALMI ÖNRENDELKEZÉST!

Célunk a helyi, munkahelyi és szakmai közösségek demokratikus jogainak helyreállítása. Azt akarjuk, hogy képviselőink ne pártalkalmazottak, és ne gazdasági érdekeltségek kijárói legyenek! Hogy a közéletet ne mérgezze tovább a hazudozás és a korrupció, az igazolhatatlanul gazdagok és a kilátástalanul szegények közötti kölcsönös bizalmatlanság, félelem és gyűlölet.

ÁLLAMPOLGÁRI RÉSZVÉTELT!

A politika feladata szerintünk azoknak a korlátoknak az elhárítása, amelyek az embereket megakadályozzák abban, hogy maguk dönthessék el, milyen életet szeretnének élni. A legfőbb akadályok: a remény és az önbizalom hiánya, a nyomor, a tudatlanság és a politikai központosítás. **Mi nem a bal és a jobboldal között keressük a helyünket, hanem a politikai osztály és a civil társadalom között, az utóbbi képviselésében. Nem a nézőtér, de nem is a politikai szappanopera szereplői között. MŰSORVÁLTOZÁST KÖVETELÜNK!**

Az Élőlánc hivatalosan pártként bejegyzett társadalmi

szervezet. A média következetesen mozgalomnak titulál minket, mert fél attól, hogy ha pártnak nevez, minden rólunk szóló híradással mellettünk kampányol. A félelem jogos.

Az Élőlánc nem rendelkezik a tömegvélemény befolyásolásának eszközeivel, amelyek lehetővé tennék, hogy e sorok olvasója is rendszeresen értesülhessen legalább azokról a konkrét akciókról, fellépésekről, amelyekre alakulásunk óta sor került. Az Élőlánc megalakulása óta az alábbi ügyekért dolgozott:

A génmódosítás-mentes Magyarországot – 2005/06

A budapesti Király utca 40-ért – 2006

A Hajógyári-szigetért – 2006

A közösségi közlekedésért: a Cuha-völgyi vasútvonalért – 2006

Az OPNI-ért: „L.O.P.N.I.-kampány” – 2007

Élőlánc a szigligeti jegenyesorért – 2007

Az egészségért, az egészségügyért – 2007/08

A tápiószelei génbankért – 2007

A kisiskolákért – váltófutással – 2007/08

A közvagyonért: NEM ELADÓ! – 2008

A Velencei-tóért, a tervezett sukorói kaszinóváros ellen – 2009

A dunakeszi tőzeglápért – 2009-től

A budapesti belvárosért, a „Zeppelin”-projekt ellen – 2010

A devecseri kastélypark fáiért – 2010

A földért – 2011-től

El a kezekkel Magyarországtól! – 2012

Kishantosért – 2013-tól stb.

A nyilvános beszéd komolyságának, a politika méltóságának helyreállítása számunkra létkérdés. **Mi nem a hatalomért folyó öncélú hajszát értjük politikán, hanem a polgárok részvételét a közügyek intézésében.** Ma semmit sem tesz, aki csak a szavazatok megszerzését tűzi célul, és nem valami egészen mást: a mélyebben munkáló társadalmi törekvések szolgálatát és képviselését. Olyan politikát folytatunk, amely rászorul a polgárok segítségére, s az összefogás új formáit kelti életre.

www.elolanc.hu iroda@elolanc.hu
postacím: 2422 Mezőfalva, Petőfi Sándor u. 4.
számlaszám: 10405004-49565354-56551009

Élőlánc a Velencei tóért 2009. március 15-én